

Szerkesztőség és
Kiadóhivatal: Buda-
pest, V. Honvéd-u. 10.
Telefon: Aut 137-47
és Aut 130-06. Fiók-
Kiadóhivatalok: I.,
Országház-u. 18. Tel.:
Aut 608-65. II., Mária-
tér 1. Tel.: 525-12.

NEMZETI UJSÁG

Előfizetési ár
Egy hóra 4 pengő,
negyedévre 10 pengő,
50 fillér, egyes
szám ára 16 fillér,
vasárnap 32
fillér — Hirdet-
ések millimé-
teres díjazás
☛ szerint ☛

Felelős szerkesztő: TÓTH LÁSZLÓ dr. ◆ KERESZTÉNY POLITIKAI NAPILAP ◆ Főmunkatárs: TÚRI BÉLA

XII. évfolyam 95. szám

Vasárnap

Budapest, 1930 április 27.

Kiábrándulás

A XIX. század polgári liberalizmusa, amely egy a gazdasági életben, mint a társadalmi életben izolálta az embert, azaz: eltépett minden erkölcsi, érzelmi összekötőkapcsot az emberek között s helyébe az egyén materiális érdekét tette, mint az emberi élet egyetlen igaz és valóságos alapját, társadalmi életünk szervezésébe ezzel a tényével súlyos körököt okozó bacillusokat oltott be. Megméte-lyezte és elvadította egy a városi polgár-ság tömegének, az ipari és kereskedelmi vállalkozóknak, a pénzembereknek, mint a munkásoknak, az ugynevezett ipari proletáriátusnak egész érzelmi- és gondolatvilágát: mert centrumává nem a lélek evolúciójának szükségét, hanem a materiális érdekek önző, kiméretlen, szinte állatiasan durva harcát tette.

Ennek a polgári liberalizmusnak a diadala a modern államéletben szülte meg a társadalmi élet marxista bírál-át, amely lényegében szintén magáévá tette az emberi életnek ugynevezett „fel-világosult”, azaz *vallásellenes materia-lista álláspontját* s a „létért való küzde-lem” állati álláspontját kiegészítette még — az osztályharc elméletével és for-radalmi gyakorlatával. A minél nagyobb egyéni hasznot hajszólo kapitalistáknak, akik nem tekintenek se közjót, se maga-sabbrendű állami vagy társadalmi érde-ket, akiknek szemében a kereszténység erkölcsi követelményei embertársaikkal szemben „a valóságos élettől teljesen tá-vo álló tudománytalan vallási hóbort” valójában ikertestvérei azoknak a mar-xista forradalmi proletáriátusoknak, akik velük szemben állva, megsemmisítésükre törnek.

Az osztályharcot hirdető és gyakorló szociáldemokráciát és bolsevizmust a liberális gazdaságpolitika szülte világra, amely kidobta a társadalmi életünkől az emberi élet igazi utját és célját mu-

tató iránytűt: az erkölcs kötelező törvé-nyeit, a kereszténység eszményeit. Az a végtelen nyomor, szenvedés, amelyet a liberalizmus szelleme által irányított modern kapitalizmus zúdított az emberek millióira az egész világon, főképpen az industrializálódott bémunkából élő értelmiségére, nagyon sok jóérzésű és jóindu-latu embert hajtott a marxizmus tábu-rába, mivel Marx tanításainak tudomá-nyos színezete olyan külszint adott a marxista proletársocializmusnak, mintha ennek gyakorlati megvalósítása — meg-hozná az emberiség számára a nyomoru-ságtól és mindenféle elnyomatástól és ki-zsákmányolástól való megváltást.

A társadalmi és osztályharcok nagy hullámmása, a világháború borzalmi, az orosz bolsevik forradalom, egyes nyugat-európai országokban a marxista szociál-demokrata pártok nagy előretörése a po-litikában s itt-ott kormányra jutásuk is és gyakorlati tehetetlenségük: egy nagy kiábrándulási folyamatot indítottak meg magán a marxista táboron belül is — a marxizmusból, mint az emberiséget „megváltó” eszméből, társadalmi és po-litikai elméletből.

Nem abból az elgondolásból ábrándul-nak ki az emberek, hogy a mai tarthatat-lan és sok tekintetben embertelen társa-dalmi helyzetet változtatni kell-e vagy nem: hanem azoknak az eszközöknek es módoknak a célszerűségéből és haszna-vehetőségéből, amelyeket a marxizmus prófétái jelöltek meg — a társadalmi baj-ök orvosszere gyanánt „tudományos alapon”.

Marx politikai elméletének alapköve a fizikai munkások — azaz a modern nagy-városi proletáriátus — forradalmi osztályharc a társadalom többi osztályai-val szemben a politikai hatalom megszer-zéséért, hogy ennek birtokában a dikta-tura eszközeivel — megvalósítsák az új, szocialista társadalmi és termelési ren-det, az osztályok nélküli társadalmat, az

emberi szabadság és gazdasági egyenlő-ség ideális állapotát.

A proletárdiktatura megteremtése egy rövid időre sikerült nálunk, Magyar-országon is; hogy ez mit jelentett az „ideális társadalmi állapotok” szempont-jából, arról fölösleges nek szót veszteget-nünk: a borzalmak eulékét a magyar nép aligha felejtette még el. De még in-kább sikerült a proletárdiktatura meg-szervezése és gyakorlása Oroszország-ban, ahol immár közel tizenhárom esz-tendeje, hogy tombol s az eredménye: egy nagy birodalom teljes gazdasági csődje és 130 millió ember nyomorusága, testi és lelki rabszolgasága — az igért paradicsomi állapotok helyett.

A szocialista irodalomban egyre növek-szik az antimarxista művek száma. Ele-sebb szemű gondolkozók, akik a modern társadalom bajaival és problémáival be-hatóbban foglalkoztak, már régen látták, hogy a marxizmus tudományos szem-pontból nem állja ki a komoly kritikát. Sőt már a múlt század vége felé, 1899-ben a marxista táboron belül Bernstein Eduard német szocialista vezér próbálta meg — *Marx társadalombölcseletét és gazdasági tanait revízió alá venni*, mert azt látta, hogy a társadalmi élet fejlő-dése és mozgási iránya egyáltalán nem igazolják — Marx és Engels elméleti megállapításait. Ez a revíziós kísérlet, amely akkoriban sok port vert föl, az ortodox marxisták ellenállásán meghiúsult s az európai szociáldemokrata pártok megmaradtak az eredeti forradalmi marxista álláspont mellett. Ez ugyanis a maga laposságával vonzóbb volt a gon-dolkodásra rest és tudományosan amu-gy se nagyon képzett párt- és szakszervezeti al-és fővezérek számára, akik egy be-tanultak már néhány „társadalomtudo-mányi marxista igazság”-ot, mint ahogy a huos rigók betanulják a katonamars néhány taktusát, amelyet aztán teljes kedvvel fujnak. Miután még kisebb szel-lemi igényű hallgatóságuk a párt- és

Mi történt?

A párisi tárgyalásokon a kis-antantállamok újabb követelések-vel állottak elő.
Ernszt Sándort ünnepelte szomba-ton a magyar katolikus társa-dalom
Walko külügyminiszter tárgyal-t Schoberrrel
Közgyűlést tartott a Magyar Nők Szent Korona Szövetsége
Kecskeméten megkezdődött a Ka-tona József centenáriumi ünne-pés
Létrejött a megegyezés a Társada-lombiztosító ügyében
London lakossága melegen ünne-pelte Eckener kapitányt és a Zepellint
Berzevicz Albert javaslatát az in-terparlamentáris unio elé ke-rültek
Motorkerékpáros bujtogató röpcé-dulákat szórt Salgótarján vidékén
Utban van Amerika felé a „Justice for Hungary” magyar pilótája
Trianon tizedik évfordulóján nem lesz zene Budapesten
Megjelent a földmivvelésügyi mi-niszter vetésjelentése
Olesőbbak lesznek a fürdők
Vasárnap lesz a négy nemzet kö-zötti boxviadal döntő napja
A magyar gyáripar a nagykeres-kedelem kiküszöbölésére törek-szik
A gyakori esőzés hátráltatta a me-zőgazdasági munkálatokat
Az osztrák ipar tiltakozik az agrar-vámok felemelése ellen
A gyilkos győri leányt életfogytig-lani fegyházra ítélték
Egy esavargó megtámadta Seipel kancellárt
Debrecenben kommunista összees-küvést lepleztek le
Egy amerikai oceanjáró „elgázolt” egy angol gőzöst
Zendülés az adófoglalás miatt
Londonban naponta három halottja van az utcai forgalomnak
A magyar és a lengyel csapat győ-zött a négy nemzet ökölvívőver-senyének második fordulóján

Tárcajegyzetek

írja: Szürke Pál

Hirnév

Olvasom a német ujságtan, hogy Mey-

mára, azelőtt hivatalnok volt valamelyik francia minisztériumban. Amikor köny-veit már száz- és százezer példányban ontották a gépek és amikor regényeit már a világ különböző nyelveire fordították és visszafilmesítették, akkor történt vele, hogy találkozott egy régi hiva-talnoktársával. Barátja megállította és

történeti rajza, hanem írásművészetben is vetekedik a világ nagy memoárróinak könyveivel. A bűnös neve, avagy a rom-bolóé népszerűbb tehát, mint az alkotóé. Magannak is sok időmbe telt, amíg sikerült elfelejtenem annak a görögnek a nevét, aki felgyújtotta az ephesosi templomot, de minek ezt tudom, amikor

költészetből néhány olyan vers, mint a milyen azé az ismeretlen magyar költőé volt, aki így kezdte: Három alma meg egy fél... és megírta a legszebb lírai versek egyikét. Amikor Arany megírta a Toldi trilogiát, volt egy elődje, egy másik Arany János, egy másik lángoló és nagy tehetség a magyar nép ismeretlen

